lubjavärviga, kabiinid rootsi värviga ja aknad ning uksed õlivärviga. Kogu töö läks maksma 400 kr.

Ujula külastajate meelelahutuseks oli kasutada käsipall, meditsiinpall, koroonalauad ning mitmesugused teised mänguvahendid. Iga päev anti umbes 4—5 tunni jooksul raadio- ja grammofoni-muusikat häälekõvendaja kaudu.

Uppumishädaohtude vältimiseks teostas EPR-i samariitlaste vetelpääste-kolonn iga päev kella 11 kuni 19 alatist tasuta valvet. Valvest võtsid osa umbes 25 vetelpääste-kursuse lõpetanud sportlast. Valveteenistusest osavõtjail vetelpäästjail oli vaba sissepääs Ujulasse.

1934. a. 15. juulil juhtus suurem õnnetus, mis nõudis ühe inimelu. Ujula meesteenija Valter Kuusk hüppas naistebasseinis uppumishädaohus olijale appi rutates basseini äärelt liiga madalasse kohta pea peale vette ja vigastas selgroo niivõrd raskesti, et ta järgmisel päeval suri haiglas.

Ambulantsis anti esmasabi 336 korral, peamiselt kergemat liiki vigastuste korral.

Linnavalitsuse ja Ülikooli Meteoroloogiajaama omavahelise kokkuleppe alusel teostati viimase huvides Ujulas hooajal iga päev vee- ja õhutemperatuuri ning talvel jääpaksuse mõõtmisi.

Tähendatud mõõtmistest selgus, et 1934. a. hooaja kõrgeim veetemperatuur Ujulas oli 26. juulil — 23,9° C ja madalaim — 25. mail — 10,4° C; kõrgeim õhutemperatuur kella 13 ajal oli 26. juulil — 27,2° C vilus ja madalaim t° oli 27. mail — 9,1° C.

1935. a. hooaja kõrgeim veetemperatuur oli 27. juulil — 26,3° C (mis on Ujula kõrgeim veetemperatuur) ja madalaim oli 3. juunil — 10,0° C; õhutemperatuur oli kõrgeim 25. juunil — 28,9° C ja madalaim oli 31. mail — 4,9° C.

1936. a. hooajal oli veetemperatuur kõrgeim 26. juulil — 25,1° C ja madalaim — 30. septembril — 8,4° C; õhutemperatuur oli kõrgeim 26. juulil — 30,8° C ja madalaim — 30. septembril — 10,1° C.

Tartu IV, lk. 62